

“นับว่าคู่ควร”

2 เธสะโลนิกา 1

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ วอชิงตัน

25 พฤษภาคม 2025

ในช่วง 2 ปีครึ่งที่ผ่านมา

เราได้สำรวจจดหมายฉบับเล็กและถูกมองข้ามในพันธสัญญาใหม่เป็นครั้งแรก 1 เปโตร 2 เปโตร 1 ยอห์น 1 ก่อน จากนั้นจึงทำชุดจดหมายที่ชื่อว่า “ห้าคน” ซึ่งพิจารณาจดหมายฉบับเล็กที่สุด 5 ฉบับในพันธสัญญาใหม่ – 2 และ 3 ยอห์น พิลิโมน ทิตัส และยูดา เมื่อฤดูใบไม้ร่วงที่แล้ว เราได้ศึกษา 1 เธสะโลนิกา และตอนนี้เราจะศึกษา 2 เธสะโลนิกาในวันอาทิตย์ 3 วัน

ตอนนี้ เราอาจสงสัยว่าทำไมเปาโลจึงเขียนจดหมายฉบับที่สองถึงคริสตจักรในเมืองเธสะโลนิกา ซึ่งเป็นเมืองในประเทศกรีซในปัจจุบัน

ขอให้ฉันเล่าเรื่องราวที่อาจช่วยให้เราเข้าใจว่าทำไมจึงจำเป็นต้องมีจดหมายฉบับที่สอง ครั้งหนึ่งมีศิษยาภิบาลคนหนึ่งเทศนาต่อคริสตจักรของเขา ซึ่งทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าน่าทึ่งมาก จากนั้นเขาก็เทศนาเรื่องเดียวกันในวันอาทิตย์ถัดมา ผู้คนคิดว่ามันแปลก

แต่พวกเขาก็ไม่ได้พูดอะไรเลย – ท้ายที่สุดแล้ว

มันเป็นการเทศนาที่สร้างแรงบันดาลใจและอุดมไปด้วยพระคำที่จริง ๆ

จากนั้นเขาก็เทศนาเรื่องเดียวกันในวันอาทิตย์ที่สามติดต่อกัน ผู้สาวุโสและสมาชิกคริสตจักรคนอื่นๆ เข้ามาหาเขาในภายหลังและถามเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ “ศิษยาภิบาล

เราต้องยอมรับว่านั่นเป็นเทศนาที่ดีมาก แต่ดูเหมือนว่าสามสัปดาห์ติดต่อกันจะมากเกินไปหน่อย คุณเทศนาอย่างอื่นไม่ได้หรือ” เขากล่าวว่า “ฉันจะเทศนา เมื่อชุมชนเริ่มทำสิ่งที่ฉันเทศนา!” 😊
เปาโลอาจรู้สึกเหมือนเดิมเล็กน้อย

เมื่อคุณดู 2 เธสะโลนิกาเทียบกับจดหมายฉบับแรกที่เขาเขียนถึงพวกเขา

คุณจะตระหนักว่าเปาโลไม่ได้แนะนำอะไรใหม่ๆ ในครั้งที่สอง 1 เธสะโลนิกาและ 2

เธสะโลนิกามีความคล้ายคลึงกันมาก นั่นเป็นเหตุผลที่ฉันแยกสองชุดนี้ออกเป็นเวลา 6 เดือน:

พวกคุณทุกคนอาจลืมสิ่งที่ฉันเทศนาเมื่อฤดูใบไม้ร่วงที่แล้วในจดหมายฉบับแรก

เนื่องจากอาจเป็นเรื่องจริง และเนื่องจากจดหมายทั้งสองฉบับนี้มีความคล้ายคลึงกันมาก

ชุดเทศนาชุดนี้จึงนำเทศนา 8 บทจาก 1 เธสะโลนิกามารวมกันเป็น 3 บทสำหรับชุดนี้ 😊 ล้อเล่นนะ

ดังนั้น เรามาเริ่มที่ 2 เธสะโลนิกา กันก่อน โดยเริ่มจาก 5 ข้อแรก

นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในขณะนี้...

ดังนั้น หลังจากคำทักทายเปิดเรื่องที่ชวนให้นึกถึงจดหมายฉบับอื่นๆ ของเปาโล

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำทักทายในจดหมายฉบับแรกถึงชาวเธสะโลนิกา

เปาโลจึงกล่าวคำขอบคุณอย่างจริงใจถึงพวกเขา แม้ว่าจะมีบางสิ่งที่ยังต้องแก้ไขในคริสตจักร

แต่เขาต้องการยืนยันและอวยพรพวกเขาสำหรับสิ่งที่กำลังดำเนินไปอย่างราบรื่น

นี่เป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งสารที่แก้ไขให้ผู้อื่น เราได้รับเรียกให้ “พูดความจริงด้วยความรัก”

และเมื่อความจริงเป็นเรื่องยาก

วิธีที่จะช่วยส่งความจริงด้วยจิตวิญญาณแห่งความรักก็คือการยืนยันและอวยพรบุคคลหรือกลุ่มคนที่คุณกำลังพูดด้วย ชมเชยพวกเขาเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง และแสดงความชื่นชมยินดีต่อพวกเขา ให้กำลังใจพวกเขา

ในข้อ 3 เปาโลยอมรับว่าเขาและเพื่อนร่วมงาน “ควรขอบคุณพระเจ้าสำหรับคุณเสมอ” เพราะพวกเขามีศรัทธาที่เติบโต และความรักที่พวกเขามีต่อกันในคริสตจักรก็เติบโตเช่นกัน บางครั้งเราต้องการให้คนอื่นชี้ให้เห็นว่าเราเติบโตขึ้น ตัวอย่างเช่น เด็กอาจไม่รู้ตัวตัวเองสูงขึ้น พ่อแม่หรือคนอื่นๆ ในครอบครัวอาจแทบไม่สังเกตเห็นด้วยซ้ำ แต่เมื่อญาติเห็นเด็กเป็นครั้งแรกในรอบปีหรืออะไรทำนองนั้น การเติบโตนั้นชัดเจน และคำอุทานว่า “ดูสิ คุณโตขึ้นมาก...คุณสูงกว่าพ่อแม่ของคุณ!” (ไม่ใช่ว่าเราเคยประสบกับสิ่งนั้นในครัวเรือนของเรา)...การยืนยันแบบนี้จะทำให้เด็กยิ้มได้เสมอ บ่อยครั้งที่การเติบโตทางจิตวิญญาณก็เหมือนกัน เราอาจไม่เห็นการเติบโตของเราในแต่ละวันเสมอไป แต่การเติบโตนั้นเกิดขึ้นได้เมื่อพระเจ้าทรงทำการในตัวเรา และเมื่อเราเปิดใจมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อพระวาระของพระองค์ พระวิญญาณของพระองค์ ความจริงของพระองค์ และพระคุณของพระองค์

ดังนั้น

เปาโลจึงแสดงความซาบซึ้งต่อพวกเขาและการเติบโตในศรัทธาและความรักที่พวกเขามีต่อกัน อันที่จริง ในการโต้ตอบกับคริสตจักรอื่นๆ เปาโลวาดอ้างถึงความเพียรพยายามของพวกเขาเมื่อเผชิญกับการทดลองและการข่มเหง เป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการให้กำลังใจพวกเขา ให้พวกเขารู้ว่าพวกเขาเป็นกำลังใจให้กับผู้เชื่อคนอื่นๆ นอกเหนือจากชุมชนแห่งศรัทธาของตนเองและนอกเหนือจากเมืองของตนเอง ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การอ่านสิ่งนี้ทำให้พวกเขายิ้มได้และให้กำลังใจพวกเขา

จากนั้น ข้อ 5 ก็ให้คำพูดสุดท้ายที่ให้กำลังใจ: ศรัทธาและความรักของพวกเขาคือ “หลักฐาน” ของการพิพากษาของพระเจ้า บ่อยครั้งที่เราคิดว่าการพิพากษาของพระเจ้าเป็นสิ่งลบ เช่น การข่มเหงและการทดลองที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ และเพื่อความยุติธรรม บางคนก็บอกว่านั่นคือสิ่งที่เปาโลกำลังอ้างถึงที่นี่ แต่ที่น่าจะเป็นไปได้มากกว่าคือศรัทธาและความรักของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเผชิญกับการข่มเหงและการทดลอง การเติบโตของความรักและศรัทธานี้เป็น “หลักฐานการพิพากษาของพระเจ้า” เพราะแสดงให้เห็นว่าพวกเขา “นับว่าคู่ควร” ในอาณาจักรของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผลลัพธ์ของการกระทำของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา – แม้ว่าพระองค์จะไม่ได้ตรัสไว้ที่นี่ แต่แน่นอนว่ามันเริ่มต้นด้วยการประกาศข่าวการตรึงกางเขนและฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ และการที่พวกเขารับข่าวสารนั้น –หลักฐานการกระทำของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา ชีวิตของพวกเขา คือศรัทธาและความรักของพวกเขา

เปาโลกำลังบอกว่าผ่านความเพียรพยายามและการเติบโตในศรัทธาและความรักท่ามกลางความทุกข์ พวกเขาถูกแสดงหรือประกาศว่าคู่ควรกับอาณาจักรของพระเจ้า

“หลักฐานแห่งศรัทธาและความรัก”

นี่เป็นการแสดงออกภายนอกของสถานะที่พระเจ้ายืนยันในตัวพวกเขา

และนั่นคือการพิพากษาของพระเจ้า: พวกเขาคู่ควรกับอาณาจักรของพระเจ้า

ไม่ใช่เพราะสิ่งที่พวกเขาทำ

แต่เพราะสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงทำและการตอบสนองของพวกเขาต่อข่าวประเสริฐ

เรามาต่อกันที่อีกด้านหนึ่งของการพิพากษาของพระเจ้าในข้อ 6-10...

ดังนั้น: ข้อ 6-10 อธิบายและเน้นส่วนใหญ่ที่อีกด้านหนึ่งของการพิพากษา ซึ่งเป็นสิ่งที่เราคิดถึงเป็นส่วนใหญ่เมื่อเราคิดถึงการพิพากษาของพระเจ้า: การตอบสนองเชิงลบต่อหรือแม้กระทั่งการลงโทษสำหรับวิธีที่ผู้คนดำเนินชีวิตหรือประพฤติตน การพิพากษานี้มีไว้สำหรับผู้ที่เกิดปัญหาแก่สาวกของพระเยซูตามที่เปาโลเขียนไว้ในข้อ 6; และมันมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและไม่ “เชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูเจ้าของเรา” ตามที่พระองค์ตรัสไว้ในข้อ 8 สำหรับพวกเขา จะมี “ความพิณาศขั้วนินดร์” และพวกเขาจะ “ถูกปิดกั้นจากที่ประทับของพระเจ้าและจากพระสิริแห่งฤทธาภาพของพระองค์” สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาตามที่พระองค์ตรัสไว้ในข้อ 7

ตอนนี้ คำสอนประเภทนี้มีรากฐานมาจากสิ่งที่พระเยซูเองตรัส นี่ไม่ใช่แค่เปาโล นี่ไม่ใช่แค่คริสตจักรยุคแรก นี่ไม่ใช่แค่ประวัติศาสตร์คริสตจักรและคำสอนตั้งแต่นั้นมา หลายคนมีความคิดในหัวของพวกเขาว่าการพิพากษาบาปของพระเจ้าและผลที่ตามมาของบาปนั้น ล้วนแต่แต่งขึ้นโดยคริสเตียน คุณเคยได้ยินใครพูดบ่อยแค่ไหนว่า “พระเยซูทรงพูดถึงความรัก คริสต์ศาสนาพูดถึงความรักเท่านั้น คุณจะพูดได้อย่างไรว่าบางสิ่งผิดหรือไม่ดี คุณจะพูดสิ่งนี้ สิ่งนั้น หรือสิ่งอื่นๆ เป็นบาปได้อย่างไร และมีผลเสียตามมา คุณคริสเตียนกล้าพูดแบบนั้นได้อย่างไร” ราวกับว่าคริสเตียนเป็นคนคิดขึ้นเอง ประเด็นคือ คริสเตียนไม่ได้เป็นคนคิดขึ้นเอง แต่พระเยซูเป็นคนคิดขึ้นเอง จริงๆ แล้ว มันเริ่มก่อนพระองค์ด้วยซ้ำ ไปจนถึงพันธสัญญาเดิมด้วยซ้ำ มีการพิพากษาบาปมาโดยตลอด ตั้งแต่ความเย่อหยิ่งไปจนถึงบาปทางเพศ ความโลภ ไปจนถึงการฆ่าคน และยังมีมาเรื่อยๆ รวมถึงการปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้า พระบิดาและพระผู้สร้างของเราด้วย ปฐมกาล บทที่ 3:

อาดัมและเอวาต้องรับผลที่ตามมาจากบาปของตน
แน่นอนว่าคริสเตียนจำนวนมากไม่ได้จัดการกับปฏิกิริยาของตนเองต่อบาปของผู้อื่นได้ดีนัก บ่อยครั้งที่มีการถ่ายทอดบรรยากาศแห่งความเย่อหยิ่งและการตัดสินแทนความอ่อนน้อมถ่อมตนและการตระหนักว่าเราทุกคนต่างก็เป็นคนบาปที่อยู่ในเรือเดียวกันและต้องการพระคุณแห่งความรอดของพระเจ้า
น่าเสียดายที่คริสเตียนไม่ได้มีชื่อเสียงในการสื่อสารพระกิตติคุณกับผู้ไม่เชื่อด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ไม่ว่าจะอย่างไร ก็มีการพิพากษาบาปอยู่ดี

พระเยซูเองทรงสอนเรื่องการพิพากษาและผลที่ตามมาขั้วนินดร์ ทั้งในทางบวกและทางลบ พระองค์ทรงสอนเรื่องนี้ในรูปแบบอุปมา เช่น อุปมาเรื่องแกะกับแพะ หรืออุปมาเรื่องลาซารัส (อย่าสับสนกับลาซารัส พี่ชายของมารีย์และมารธา) หรืออุปมาเรื่องงานเลี้ยงฉลองแต่งงาน เป็นต้น หรือในคำสอนเรื่องวันสิ้นโลกที่ไม่ใช่อุปมา เช่น ในมัทธิว 24 ที่พระองค์ทรงใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันที่เราอ่านได้ในข้อพระคัมภีร์วันนี้ และในข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่รู้จักกันดีแม้กระทั่งนอกคริสตจักร เช่น ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พิณาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” อีกด้านหนึ่งที่ไม่ได้กล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงนี้คือ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์จะพิณาศและต้องตายนิรันดร์ ในยอห์น 3:18 พระเยซูตรัสว่า “...ผู้ใดไม่เชื่อ ก็จะต้องถูกพิพากษาลงโทษ” ไม่เชื่อในพระเยซูหรือ ถ้าอย่างนั้นก็เพราะพระวาระของพระองค์เอง คุณจะถูกพิพากษาลงโทษ ดังนั้น คำสอนของเปาโลในข้อพระคัมภีร์วันนี้ที่ว่าผู้ที่ไม่วางใจและติดตามพระเยซูจะต้องพบกับ “ความพิณาศขั้วนินดร์และถูกปิดกั้นจากการประทับของพระเจ้าและจากพระสิริแห่งฤทธาภาพของพระองค์” นั้นมีรากฐานมาจากคำสอนของพระเยซูเอง

อย่างไรก็ตาม บางคนพูดว่า

“พระเจ้าที่ดีและเปี่ยมด้วยความรักสามารถมีผลลัพธ์ชั่ววินันตร์และเลวร้ายเช่นนี้ได้อย่างไร?

การทำเช่นนั้นไม่ถือว่าเป็นการรักพระเจ้าเลย” จริงๆ แล้วเป็นเช่นนั้น

ถ้าใครไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของพระเยซูในชีวิตรี้

ทำไมพระเจ้าจึงบังคับให้พวกเขาอยู่กับพระองค์ชั่ววินันตร์ เมื่อแวนและฉันพบกันครั้งแรก

เราได้กลายเป็นเพื่อนสนิทกันในฐานะเพื่อนเล่นสกี ซึ่จักรยานเสือภูเขา

และทำกิจกรรมกลางแจ้งอื่นๆ

ฉันต้องการให้ความสัมพันธ์ของเราก้าวไปอีกขั้นและออกเดทกับเธอหลังจากที่ฉันรู้จักเธอได้เพียงไ
ไม่กี่นาที่... แต่เธอไม่ได้ทำ เธอใช้เวลาถึง 10 เดือนจึงจะถึงจุดนั้น

แต่ฉันไม่สามารถบังคับให้เกิดขึ้นได้ ถ้าฉันทำให้เธอออกเดทกับฉัน... ถ้าฉันพูดว่า “ฉันรักคุณ...

คุณต้องรักฉันตอบ” นั่นคงเป็นการทำร้ายและทำให้เธอรังเกียจ และนั่นไม่ใช่ความรักของฉันเลย

ตอนนี้ ในที่สุด พระเจ้าก็ทำให้ใจของเธออ่อนลงต่อฉัน

แต่ฉันไม่สามารถบังคับให้เธอรักฉันและอยู่กับฉันได้

และพระเจ้าก็ไม่ได้บังคับให้เรารักพระองค์และอยู่กับพระองค์เช่นกัน

พระองค์ประทานเจตจำนงเสรีแก่เรา พระองค์ไม่ได้สร้างเราให้เป็นหุ่นยนต์

เพราะหุ่นยนต์ไม่สามารถให้หรือรับความรักได้ และเพราะเราถูกสร้างขึ้นตามรูปลักษณะของพระเจ้า

ในทางกลับกัน ในอำนาจสูงสุดของพระองค์ พระเจ้าเชิญชวนให้เราได้รับความรักของพระองค์

และรักพระองค์ตอบอย่างเต็มใจ ความสัมพันธ์นั้นจึงสร้างขึ้นจากรัก

ไม่ใช่การเลียนแบบความรักโดยถูกบังคับ ดังนั้น หากใครไม่ต้องการความรักและความสัมพันธ์นั้น

เขาจะไม่บังคับตัวเองให้ใครทำ ไม่ว่าจะเป็นในชีวิตรี้หรือในชีวิตหน้า

การกระทำเช่นนั้นจะถือว่าไม่รัก

ดังนั้น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านี้จนถึงขณะนี้มีความเกี่ยวข้องกับการพิพากษาของพระเจ้า:

การพิพากษาเชิงบวกของผู้ที่คู่ควรเพราะพระเยซูและการวางใจในพระเยซู

และการพิพากษาของผู้ที่ไม่คู่ควรเพราะขาดการวางใจในพระองค์

ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวระหว่างสองสิ่งนี้คือการสารภาพบาปและวางใจในพระเยซู

ละทิ้งความเย่อหยิ่ง และยอมรับอย่างถ่อมตนว่าเราต้องการพระเยซู

เหตุผลทั้งหมดที่เปาโลกล่าวถึงเรื่องนี่คือเพื่อเตือนชาวเมืองเรสซาโลนิกาว่าการพิพากษาของพระเ
 จ้าสำหรับคนอยู่ศีลธรรมกำลังจะมาถึง...

มันจะเป็นเวลาของพระเจ้าเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาและการพิพากษาครั้งสุดท้ายของมนุษย์ทุกคน..

. และแม้ว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับการทดลองและการข่มเหง แต่พระเจ้าก็อยู่กับพวกเขา

และพวกเขาก็ยังถูกนับว่าคู่ควร

การทดลองและการข่มเหงของพวกเขาไม่ได้เป็นสัญญาณว่าพระเจ้าได้ละทิ้งพวกเขาไปแล้ว

แต่ตรงกันข้าม

ศรัทธาและความรักของพวกเขาเมื่อเผชิญกับการทดลองเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาพึ่งพาพระเ
 穌 และแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสมควรได้รับ

จากนั้นเปาโลก็พูดต่อด้วยคำพูดสุดท้ายที่ให้กำลังใจในข้อ 11 และ 12...

เราเห็นคำว่า “สมควร” อีกครั้ง ซึ่งเป็นรากศัพท์เดียวกัน – kataxio

แม้ว่าจะมีรูปแบบทางไวยากรณ์ที่แตกต่างกันเล็กน้อย แต่เป็นรากศัพท์เดียวกัน ดังนั้น

เปาโลจึงบอกพวกเขาว่าเขาและเพื่อนร่วมงานที่รับใช้พระเจ้าอธิษฐานขอให้พระเจ้าทำให้พวกเขา
 สมควรได้รับเรียกของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง

พวกเขาอธิษฐานขอให้พระเจ้าเสริมกำลังพวกเขาเพื่อรับใช้พระเจ้าเมื่อเผชิญกับการข่มเหงและการ
 ทดสอบที่พวกเขาเผชิญ เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นตัวแทนของพระเยซูได้ดี

พระองค์ต้องการให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามศรัทธาของตนอย่างดี และพระเจ้าเป็นผู้ประทานกำลังใจและความอดทนให้พวกเขาทำเช่นนั้น ผลก็คือพระนามของพระเยซูเจ้าจะได้รับการสรรเสริญในตัวพวกเขา และพวกเขาก็จะได้รับเกียรติในพระองค์ ซึ่งหมายความว่าพระเยซูจะได้รับการเปิดเผยและผู้คนจะมาหาพระองค์ และพวกเขา คริสเตียนชาวเทสซาโลนิกาจะได้รับการรู้จักในฐานะสาวกของพระเยซูและได้รับการหนุนใจในการเป็นสาวกนั้น

ดังนั้น สิ่งสำคัญที่เปาโลพยายามทำในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้คือให้กำลังใจผู้เชื่อและเตือนพวกเขาถึงอำนาจสูงสุดของพระเจ้า เขามีสิ่งนี้ พระองค์อยู่กับพวกเขา พระองค์กำลังใจเสริมกำลังใจและให้กำลังใจพวกเขา และพวกเขาคูควรแม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้สึกเช่นนั้นเสมอไป และแม้ว่าการตำหนิผู้ที่ก่อให้เกิดการทดลองอาจมีอยู่บ้าง เปาโลกำลังใจเตือนพวกเขาว่าพระเจ้าจะจัดการกับเรื่องนั้น จะมีผลที่ตามมาจากการตอบสนองต่อพระเยซูของเรา ซึ่งพระเจ้าประทานให้และในเวลาที่เหมาะสมกำหนด

และ มีคำเชิญชวนที่ซ่อนอยู่ที่นี่ และเป็นคำเชิญชวนให้ติดตามพระเยซู... เพื่อรับของขวัญจากพระองค์และความรักของพระองค์ พระองค์จะไม่บังคับให้คุณรับความรักของพระองค์ แต่พระองค์เชิญชวนให้คุณทำเช่นนั้น การรู้จักพระเยซูเป็นพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของชีวิตคุณคือวิธีที่คุณสมควรได้รับอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูเป็นหนทางสู่ชีวิตนิรันดร์ พระเยซูจะทำให้ศรัทธาของคุณเติบโต ความรักของคุณเติบโต พระเยซูจะนำคุณเข้าสู่อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า จะมีอุปสรรคตลอดทาง พระเยซูมีอุปสรรคมากมาย และเราควรคาดหวังไม่น้อยไปกว่านั้นในฐานะสาวกของพระองค์ แต่พระเจ้าจะนำเราผ่านอุปสรรคเหล่านั้น เสริมกำลังใจเราเพื่อสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่เราจะเจริญรุ่งเรืองเพื่อพระเยซูและถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซู

ดังนั้น จงติดตามพระเยซูต่อไปหากคุณเป็นสาวกอยู่แล้ว และหากคุณยังไม่ได้เป็นสาวกของพระเยซู คำเชิญก็อยู่ที่นั่นเสมอเพื่อเริ่มติดตาม แต่สำหรับคุณที่เป็นสาวกแล้ว จงดำเนินชีวิตต่อไปด้วยศรัทธาที่เติบโตและความรักที่เติบโตต่อผู้อื่น ถวายเกียรติแด่พระเยซูต่อไปและชี้ทางไปยังพระเยซูที่คุณอาศัย ทำงาน และเล่น เพื่อที่คนอื่น ๆ จะดึงดูดมาหาพระองค์ คุณคู่ควรกับงานนี้ คุณคู่ควรกับการเรียก คุณและฉันมีค่าควรแก่สิ่งนั้นเพราะงานของพระเจ้าในชีวิตของคุณ ดังนั้น จงดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ต่อไป และถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซู บางครั้ง ฉันรู้สึกว่ามันคือข้อความเดียวกันที่ฉันเทศนาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่ใช่แค่สามวันอาทิตย์ติดต่อกัน... แต่ทุกวันอาทิตย์ เราต้องได้ยินกำลังใจนั้น หรืออย่างน้อย ฉันก็ได้ยิน ฉันแค่เทศนาเกี่ยวกับตัวเองจริงๆ และคุณทุกคนก็ได้ฟัง เราควรมีกระจกเงาอยู่ที่นั่นเพื่อที่ฉันจะได้เทศนาเกี่ยวกับตัวเองได้ดีขึ้น! ประเด็นคือ เราต้องดำเนินชีวิตต่อไปตามศรัทธาและความรักที่เรามี เพราะนั่นแสดงให้เห็นว่าเรามีค่าควร แม้พระเจ้าจะยังทรงทำให้เรามีค่าควรสำหรับพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้น ให้เราดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ ถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซูในทุกสิ่งที่เราพูดและทุกสิ่งที่เราทำ เพราะพระองค์ทรงคู่ควรอย่างแน่นอน มาอธิษฐานกันเถอะ อาเมน